

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.061/2025/10.

A felperes:

felperes neve Kft. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Kodela Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Kodela Viktor, ügyvédi iroda címe)

Az alperes:

alperes neve (alperes lakcíme)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Rajnai Csaba ügyvéd (ügyvéd címe)

A per tárgya:

Gazdasági társaság tagjának kizárása iránti kérelem

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 14.P.20.080/2024/19.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 14.P.20.080/2024/20., 22.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 112.500 (száztizenkettőezer-öttszáz) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A felperest a Gyulai Törvényszék Cégbírósága Cg.felperes cégjegyzékszáma cégjegyzékszámon tartja nyilván, tagjai személy 1 neve (10 %), a B... Kft. (75 %), valamint az alperes (15 %).

[2] A B... Kft. és az alperes 1/2-1/2 tulajdoni arányú közös tulajdonát képezi a ingatlan helyrajzi száma hrsz-ú, 6470 négyzetméter területű, művelés alól kivett udvar és gazdasági épület megnevezésű ingatlan, ez egyben a felperes telephelye is. A cégjegyzék adatai szerint a felperes üdülési tevékenységgel, illetve szálláshely szolgáltatással foglalkozik.

[3] Az E... Szövetkezet és a B... Kft., mint bérbeadók, valamint a felperes mint bérlő között 2009. január 2-án bérleti szerződés jött létre az ingatlanra vonatkozóan abból a célból, hogy azt a felperes turisztikai tevékenység céljára használhatja.

[4] A felperes 2009. január 12-én pályázatot nyújtott be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz, melynek eredményeként az ingatlanon létrehozta egy vendégházat, egy recepciót és egy garázst 2011-2013. években. A hatósági nyilvántartásba vételt és a szálláshely üzemeltetési engedélyt engedély kiállítója, száma. iktatószám alatt 2013. augusztus 7-én adta ki, regisztrált a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központba.

[5] Az alperes az E... Szövetkezettől 2009. november 2-án megvásárolta tulajdonrészét.

[6] A felperes ügyvezetője életvitelszerűen a recepción lakik, ez állandó lakcímként is bejegyzett.

[7] A felperes ügyvezetése felkereste a környékbeli vadásztársaságokat és meg nem jelölt turisztikai látványosságok vezetőit, hogy a szálláshely szolgáltatást ajánlja. A

vendégház a <https://.....hu> oldalon hirdeti 2023-tól. A vendégház sorompóval elzárt területen található. A honlap szerint négy apartman szoba áll rendelkezésre, azok díja egy éjszakára 75 000 forint, legalább két éjszakára kell foglalni. A vendégház olyan internetes vagy egyéb hirdetési felületen nem hirdetik, amelyről egy szállást kereső a honlap címének ismerete nélkül is tudomást szerezhetne. A felperes vendégkörét az elmúlt két évben többnyire ugyanazon személyek és szervezetek alkották. A felperes alkalmazottat nem foglalkoztat, a vendégeket a felperes ügyvezetője, illetve testvére fogadja, ők készítik elő a szállást a vendégek fogadására és végzik a szükséges takarítást családtagok bevonásával.

[8] A peres felek között folyamatosak a jogviták. Az alperes 2018. november 19-én feljelentést tett a NAV Dél-alföldi Bünyügyi Igazgatóságánál, ennek keretében a felperesnél eljárás folyt, majd a büntetőeljárás megszüntetésre került. Az alperes panasza folytán a Békés Megyei Főügyészség az eljárás folytatását rendelte el, ez megszüntető határozattal zárult. Ezt követően az alperes által a felperessel szemben előterjesztett kártérítési igényt a Gyulai Törvényszék 14.P.20.042/2021/7. számú végzésével jogerősen visszautasította, míg ugyancsak a felperessel szemben 3.P.20.213/2022. számon folyamatban volt ingatlan birtokbaadási pert érdemben elutasította. A felperes az alperesi tag által indított hatósági és bírósági eljárások miatt 2023. május 2-án tartott taggyűlésén határozat 3 száma. (05.02.) Tgy. számú taggyűlési határozattal döntött az alperes felperesi társaságból történő kizárásáról, mert a megelőző években a társaság ellen több alaptalan bírósági és hatósági eljárásokat indított. A Gyulai Törvényszék 5.P.20.084/2023/14/II. számú ítéletével a felperes tag kizárása iránti keresetét elutasította, fellebbezés folytán a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.008/2024/6. számú ítéletével a döntést helybenhagyta.

[9] Az alperes 2023. december 15-én indított pert a felperessel, valamint a B... Kft.-vel és további magánszemélyekkel szemben a Gyulai Járásbíróságon – egyebek mellett – azt kérve, hogy a bíróság ítéletével pótolja a felperesi társaság taggyűlésének hozzájárulását a 2009. január 2-án létrejött bérleti szerződés időbeli hatályának módosításához, mely azt célozza, hogy a felek közötti jogviszony megszűnjön. A bíróság – a jelen kereset előterjesztésekor még nem jogerős ítéletében - a jelen per alperese harmadlagos kereseti kérelmének helyt adott és az ítélet napjával megszüntette a perrel érintett ingatlanon a jelen per felperese javára fennálló bérleti szerződést, azonban az ingatlanon lévő felépítmények jogi sorsáról nem rendelkezett.

[10] A B... Kft. 2024. május 24-én tartott taggyűlésén határozat 1 száma (05.24.) Tgy. számon az alperes kizárásáról határozott.

[11] A felperes ugyancsak 2024. május 24-én tartott taggyűlést, ezen határozat 2 száma. (05. 24.) Tgy. számú határozatával döntött az alperes társaságból való kizárásának kezdeményezéséről. A határozat indokolása szerint a kizárás alapja „a Gyulai Járásbíróság előtt 16.P.20.669/2023. szám alatt folyamatban lévő per, mivel az arra irányul, hogy alperes neve tag a társaság érdekeivel ellentétes módon – a magánérdekét előtérbe helyezve – a ingatlan helyrajzi száma helyrajzi számú ingatlan tekintetében 2009. január 2. napján létrejött bérleti szerződés lejáratát módosítsa, a bérleti szerződést megszüntesse, valamint az ingatlan egyes részeit, amelyek a társaság tulajdonát képezik, jogosulatlanul a kizárólagos rendelkezési joga alá vonja, ezzel a társaság érdekeit súlyosan és alapvetően sértő, a társaság tevékenységét és működését ellehetetlenítő magatartásával pedig alperes neve tag társaságban maradása nagymértékben veszélyezteti a társaság céljainak elérését.”

[12] A felperes keresetében az alperes kizárását kérte. Ennek alapjaként az alperes korábbi perindításaira és a Gyulai Járásbíróság előtt 16.P.20.669/2023. számon folyamatba tett eljárásra hivatkozott. Kifejtette, az alperes a perindítással azt kívánja elérni, hogy a bíróság a felperesi társaság érdekeivel ellentétes módon az ingatlan tekintetében létrejött bérleti szerződés lejáratú időpontját 2020. december 31. napjára visszamenőlegesen, ex tunc hatállyal módosítsa. Ezen túl az alperes jogosulatlanul a kizárólagos rendelkezési joga alá kívánja vonni az ingatlanon található és a felperesi beruházás folytán létrejött, kizárólag a felperes tulajdonát képező épületeket. Véleménye szerint az alperes alapvető tagi kötelezettségét megszegve kizárólag a magánérdekét helyezi előtérbe, ezzel a felperesi társaság érdekeit súlyosan és alapvetően sérti, ugyanis a társaság tevékenységét és működését kívánja ellehetetleníteni, amely nyilvánvalóan nagymértékben veszélyezteti a szervezet céljainak jövőbeli elérését. Kiemelte, az alperes a felperessel együttműködni nem tud, ezt igazolják az alperes által az elmúlt években a társasággal szemben indított alaptalan eljárások. Véleménye szerint az alperes magatartása visszaélésszerű, annak célja a felperes zaklatására, tevékenységének ellehetetlenítésére irányul. Keresetében a Ptk. 3:88. § (1) bekezdését, 3:107. §-át, 3:108. §-át jelölte meg.

[13] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy a felperes az érintett ingatlanon bármilyen turisztikai tevékenységet folytatna vagy folytatott volna, illetve azt, hogy az általa indított eljárások bármelyike a felperesi társaság működésének ellehetetlenítését fenyegetné vagy egyáltalán befolyásolná. Kifejtette, a felperes érdemi gazdasági tevékenységet e körben soha nem folytatott. Hangsúlyozta, a felperes nem részletezte, milyen magatartások veszélyeztették volna konkrétan a társaság turisztikai tevékenységét. Az előterjesztett bizonyítékok semmilyen formában nem támasztják alá, hogy a hivatkozott eljárások milyen módon hatottak ki, illetve miért lennének alkalmasak a társaság tevékenységének akadályozására. Kiemelte, a felperes a turisztikai szolgáltatások piacán nem jelenik meg, mind a fogyasztók, mind más piaci szereplő számára ismeretlen, ezért a tevékenységét a felperes által hivatkozott jogi eljárások semmilyen módon nem akadályozták. Állította, a társaság a megalakulásától kezdve valós gazdasági tevékenységet nem folytatott, haszon elérésére nem törekedett. Éppen ő tett lépéseket a kft. törvényi előírások szerinti üzemeltetésének kikényszerítésére. Hangsúlyozta, a 2015-2022-es évek beszámoló adatai bizonyítják, hogy a cégnek a turisztikai tevékenységből érdemi bevétele nem származott, ellenben folyamatosan veszteséget termelt.

[14] Véleménye szerint mind a felperes, mind a B... Kft. ügyvezetését ellátó személy 2 neve a kezdetektől fogva akadályozza minden lehetséges módon a tényállások felderítését mindkét társaságban.

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolásában a Ptk. 3:107. § (1) bekezdésére, valamint 3:108. § (1) bekezdésére hivatkozott. Rámutatott, a felperesnek az alperes kizárásáról döntő határozata alapján annak oka a Gyulai Járásbíróság előtt megindított eljárás, azonban indokolása nem tartalmazza azt a felperesi célt, amit az alperes eljárása veszélyeztet. A határozat nem tér ki arra sem, hogy a peres eljárás miért és milyen módon veszélyezteti a felperes céljának megvalósítását. Csupán a keresetlevélben emelte ki, hogy az alperesi magatartás ellehetetleníti a felperes tevékenységét és működését azáltal, hogy a turisztikai és szálláshely szolgáltatási tevékenységet a bérleti szerződéssel használt ingatlanon kívánja folytatni, melynek lehetősége a per eredményeként

megszűnhet. Kiemelte, a felperes ügyvezetője, személy 2 neve személyes meghallgatása során adta elő, hogy az alperes által indított jelenlegi és korábbi eljárások a személyzet munkáját megnehezítették, valamint a foglalkásoknak is rosszat tett, hiszen – állítása szerint – mindenki tud a felek közötti bírósági és egyéb hatósági eljárásokról.

[16] Megítélése szerint az eljárásban a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a beruházás 2013. évi megvalósítása óta az ingatlanon tényleges és valós turisztikai és szálláshely szolgáltatási tevékenységet folytatna. A tényleges működtetés bizonyítására ugyanis önmagában az engedély megléte, egy weboldal, valamint néhány számla nem elegendő. Kifejtette, nem lehet megállapítást tenni ezért arra, hogy az alperes magatartása hathatott-e és miként a vendégek, a vendégéjszakák száma, valamint a munkavállalók számának alakulására. Nem volt adat arra vonatkozóan, hogy munkavállalókat keresett volna a felperes a szolgáltatás működtetése érdekében. A tanúvallomások alapján megállapíthatóan a felperes összesen egy munkavállalót foglalkoztatott az utóbbi pár évben, de már ő sincs a társaság alkalmazásában. Nem találta bizonyítottnak, hogy bármiféle oksági kapcsolat lenne a felperes főtevékenységének milyensége, minősége, jövedelmezősége és az alperes hivatkozott és kifogásolt magatartásai között.

[17] Hangsúlyozta, mivel a felépítmények jogi sorsa még vitatott a felek között, arra nincs jogerős bírósági döntés, így alaptalanul hivatkozott a támadott határozatban a felperes arra, hogy az ingatlan egyes részeit, melyek a társaság tulajdonát képezik, az alperes tag jogosulatlanul a kizárólagos rendelkezési joga alá vonja.

[18] Kiemelte, a felek között az ellentét évek óta fennáll. Ez a fajta rossz viszony azonban önmagában nem alapozhatja meg a tag társaságból való kizárását, ugyanis a társaság tagjainak személyes ellentéte, a tagsági jogok tekintetében kialakult eltérő álláspontja nem szolgálhatnak a tag társaságból való kizárásának alapjául. Hozzátette, a Gyulai Járásbíróság 16.P.20.669/2023. számú nem jogerős ítéletében megszüntette a perrel érintett ingatlanon a jelen per felperesének javára fennálló bérleti szerződést, amivel egyben kimondta a jelen per alperesének jogos igényérvényesítését a társasággal szemben. Abban az esetben, ha a társaság fellebbezést nyújt be a döntés ellen és a másodfokú bíróság az ítéletet megváltoztatja és a keresetet elutasítja, úgy a tag perindítása semmilyen hatással nem bírt a társaság tevékenységére.

[19] Összegezve megállapította, sem az alperes magatartásának jogellenessége, sem a felperes által a kizáró határozatban meg nem jelölt konkrét társasági cél lehetséges megghiúsulása, sem a közöttük fennálló okozati összefüggés nem állapítható meg, ezért a határozat alapján az alperes kizárásának nincs helye.

[20] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatása és keresete szerint az alperes kizárása, másodlagosan a Pp. 381. §-a szerint az ítélet hatályon kívül helyezése, harmadlagosan az ítélet indokolásának – általa megjelölt részeire vonatkozó – megváltoztatása, illetve mellőzése iránt.

[21] Rámutatott, a felperes ügyvezetője a társaság telephelyét képező ingatlanon található szolgálati házat az ingatlan karbantartásának irányításával, őrzésével kapcsolatos feladatok teljeskörű ellátása érdekében használja. Hangsúlyozta, kérte a jelen per

felfüggesztését a Gyulai Járásbíróság előtt 16.P.20.669/2023. számú per jogerős befejezéséig, ezt az elsőfokú bíróság szükségtelennek ítélte. Erre tekintettel véleménye szerint az érdemi döntés meghozatalakor figyelmen kívül kellett volna hagynia a még jogerőre nem emelkedett ítéletet, arra nem alapíthatta volna a tényállást sem. Ezzel az ítéletben megállapított tényállás irratellenes, logikátlan, kirívóan okszerűtlen érvelést tartalmaz, ezért az ítélet indokolásának általa meghatározott részei mellőzését kérte.

[22] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem kérte a szálláshelyet igénybe vevő vendégek, illetve vendégéjszakák számának igazolását, ezért ennek bizonyíthatatlansága nem róható a terhére. Véleménye szerint kellően bizonyította az eljárás során, hogy a társaság valós, tényleges üdülési, illetve egyéb átmeneti szálláshely szolgáltatási tevékenységet folytat a telephelyén szolgáló ingatlanon. Kifejtette, 67 db kiállított számlát csatolt be ennek igazolására, létrehozott saját honlapot, mely mindenki számára elérhető módon kellő információval szolgál a panzió szolgáltatásairól. Ezen túl szálláshely üzemeltetési engedéllyel rendelkezik, regisztrált a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központba. Mindezt igazolta tanú 1 neve, valamint tanú 2 neve tanúk vallomása is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a becsatolt okirati bizonyítékok, valamint tényelőadások tartalmából kirívóan okszerűtlen mérlegelés eredményeképpen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes nem tudta bizonyítani turisztikai és szálláshely szolgáltatási tevékenységét.

[23] Állította, az alperes által kezdeményezett peres eljárással a célja az volt, hogy a telephelyet képező ingatlan tárgyában létrejött és a felperesi társaság működéséhez nélkülözhetetlenül szükséges bérleti szerződés megszüntetésével teljesen ellehetetlenítse, vagyis ezen magatartásával hatott közre ahhoz, hogy a felperesi társaság jövőbeli működésére valós és súlyos veszélyt jelent. A bérleti szerződés megszüntetésének kilátásba helyezése nyilvánvalóan kockázatosá tette a társaság üzleti terveinek kialakítását, hosszú távú üzleti stratégiájának megvalósítását. Az alperes magatartása jelenleg is oly mértékben akadályozza, frusztrálja a szervezet normál működését, hogy az érdemben veszélyezteti a célok teljesülését. Több döntésre hivatkozott ezzel kapcsolatban a bírósági gyakorlatból.

[24] Utalt arra, a kizáró határozatnak nem feltétele, hogy a társaságot tényleges hátrány érje. Zsadányban, ahol a felperes tevékenykedik, híre ment az alperesi tag által generált eljárásoknak, ez nyilvánvalóan negatív színben tünteti fel a társaságot a helyi közösség előtt, illetve elriasztja a potenciális vendégeket. Állította, a veszélyeztetés önmagában elegendő a tagkizáráshoz, amennyiben a társaság tagja a társaság alapvető működéséhez szükséges feltételeket bizonytalanná teszi. Hozzátette, az elsőfokú bíróságnak értékelnie kellett volna az alperes 2018 óta tartó változatlan, társaságellenes magatartását is.

[25] Kiemelte, a taggyűlési határozatban a felperesi társaság tagjainak akarata nyilvánul meg, a tagkizárás alapjául szolgáló okokat megvitatták, a kizáráshoz szükséges adatok birtokában döntöttek a kizárási eljárás megindításáról. Álláspontja szerint, ha a felek között ilyen mértékben elmérgesedik a viszony és az alperes folyamatosan frusztrálja az üzletszerű, közös gazdasági tevékenység folytatását, mint közös célt, akkor ez önmagában is megalapozza a tag társaságból való kizárását.

[26] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Előadta, az elsőfokú bíróságtól a felperes részletes kioktatást

kapott az őt terhelő bizonyítási kötelezettségről a tényleges üdülési és egyéb átmeneti szálláshely szolgáltatási és sporttevékenység folytatása tekintetében. Kifejtette, a felperes ebben a körben maga választotta meg, hogy milyen módon tesz eleget a bizonyítási tehernek, azonban sem a jelen perben, sem a hivatkozott Gyulai Járásbíróság előtti peres eljárásban nem élt azzal a lehetőséggel, hogy vendégkönyvvel igazolja a panzió tényleges működését. Azt, hogy a felperesi kft. a gyakorlatban nem üzemel, eredmény elérésére nem törekszik, a Gyulai Járásbíróság előtti perben született ítélet és az ott meghallgatott tanúk vallomása is alátámasztja.

[27] Kiemelte, a bérleti szerződéssel kapcsolatos keresetében nem kérte, hogy a B... Kft. és a felperesi kft. között is szűnjön meg a bérleti jogviszony. Ha a bérleti jogviszony jogerősen is megszűnik, úgy azért kizárólag a felperes felelős, hisz ő maga teremtette meg annak jogalapját azzal, hogy nem üzemeltette a panziót, nem törekedett nyereség elérésére, azt kizárólag magáncélra használta és használja most is.

[28] Vitatta, hogy magatartása bármilyen negatív kihatással lenne a felperes üzemszerű működésére. Hozzátette, a helyi közösség tudatában eleve nem szálláshelyként létezik az ingatlan, hanem néhai személy 2 neve „vadászkastélyaként”. Hangsúlyozta, nem értékelhető társaságellenes magatartásként az, hogy szándéka a társaság nyereséges működése és ezáltal a panzió nem magáncélra, hanem térítés ellenében történő hasznosítása.

[29] A felperes 2025. május 27-én csatolta a Gyulai Törvényszék 9.Pf.25.098/2025/11/I. számú ítéletét, mellyel a Gyulai Járásbíróság 16.P.20.669/2023/66. számú ítéletének fellebbezéssel érintett részei tekintetében az ítéletet részben megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította. Erre tekintettel a Pp. 373. § (2) bekezdésére hivatkozással utólagos bizonyítás iránti kérelmet terjesztett elő. Előadta, irreleváns, hogy az alperes a pereskedéssel elérte-e kívánt célját, a kár ténylegesen bekövetkezett-e. Megismételte, a kizáráshoz nem kell hátránynak, érdeksérelemnek ténylegesen bekövetkeznie. Véleménye szerint a lényeg az, hogy az alperes újabb alaptalan pert indított a társasággal szemben, célja az volt, hogy a felperes alapvető működéséhez szükséges tárgyi eszközöket elvonja a társaság rendelkezése alól. Állította, az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna vizsgálnia, mire irányult az alperes szándéka a perindítással.

[30] A fellebbezés alaptalan.

[31] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdésében megjelölt tartalmi követelményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik.

[32] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A Pp. 383. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a másodfokú bíróság – ha az ítélet hatályon kívül helyezésére e törvény szerint nincs szükség – az ügy

érdemében dönt. E jogszabályi rendelkezésből az következik, hogy az ügy érdemében abban az esetben lehet dönteni a másodfokú eljárás során, amennyiben nem áll fenn az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező ok. Ezért amennyiben a fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és hatályon kívül helyezésére is irányul, a másodfokú bíróságnak először a hatályon kívül helyezés iránti kérelmet kell vizsgálnia, és csak ennek megalapozatlansága esetén dönthet az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásra irányuló fellebbezési kérelemről. Ezért az ítéltábla a fellebbezés kapcsán elsőként a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti felülbírálati jogkörében eljárva azt vizsgálta, hogy az abban megjelöltek miatt helye van-e az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének.

[33] A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését arra alapította, hogy annak indokolása okszerűtlen, iratellenes, a bizonyítékokat tévesen mérlegelte. Ennek alapján azonban nem volt helye az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének. A bizonyítás eredményének mérlegelése sérelmezésével a fél ugyanis az elsőfokú bíróságnak a megállapított tényeken alapuló következtetései helyességét vitatja. A Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltak esetleges megsértése azonban nem eljárási szabálysértés, az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 381. §-a alapján történő hatályon kívül helyezéséhez nem vezethet. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és az abból levont jogi következtetést a másodfokú bíróság nem a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti eljárásjogi, hanem a Pp. 369. § (3) bekezdése szerinti anyagi jogi felülbírálat körében vizsgálhatja, az ennek megfelelő – az ítélet megváltoztatására irányuló – fellebbezési kérelem esetén. Miután a felperes anyagi jogi felülbírálatot is lehetővé tevő tartalmú fellebbezési kérelmet is előterjesztett, az ítéltábla az anyagi jogi felülbírálat körében vizsgálta az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét.

[34] Az ítéltábla ezért érdemben azt vizsgálta, helyesen jutott-e az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes által felhozott okokból nincs helye az alperesi tag társaságból való kizárásának.

[35] A Pp. 373. § (2) bekezdése szerint a fellebbezésben új tény állítására akkor kerülhet sor, ha az új tény a fél önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására vagy következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna. A fél új bizonyítási indítványt, illetve bizonyítási eszközt tehát csak akkor terjeszthet elő, ha azt az új tényállításának bizonyítására teszi, vagy a korábban hivatkozott tény bizonyítására szolgál, feltéve, hogy az később jutott tudomására, vagy később keletkezett, és az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna.

[36] A felperes az elsőfokú ítélet meghozatalát követően csatolta a tagkizárás alapjául szolgáló jogerős ítéletet, mely az alperes keresetét elutasította. Erre figyelemmel utólagos bizonyítás iránti kérelmet terjesztett elő annak alátámasztására, hogy az alperes alaptalanul indított ellene peres eljárást.

[37] Ahogy azt a felperes fellebbezésében helytállóan kifejtette, a Ptk. 3:88. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaságok üzletszerű, közös gazdasági tevékenység folytatására jönnek létre. Kétségtelen, alapvető tagi kötelezettség ezért a közös cél, a közös tevékenység segítése és támogatása (BH2004. 517). A tagok egymás közötti és a társasággal

szembeni viszonyában a felek magatartására a Ptk. [1:3. § (1) bekezdés] és a létesítő okirat rendelkezésében írt elveket, így a jóhiszeműség és a tisztesség, illetve a kölcsönös együttműködés követelményét is irányadónak kell tekinteni. Ez azonban nemcsak a tagot terheli a társaság irányában, hanem a társaságot is a tag felé.

[38] A törvényben kiemelt közös céllal összhangban rendelkezik úgy a Ptk. 3:107. § (1) bekezdése, hogy a gazdasági társaság tagja a társaságból akkor zárható ki, ha a társaságban való maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné.

[39] A tagkizárás alapvetően a gazdasági társaság érdekeinek védelmét szolgáló jogintézmény, amely lehetőséget biztosít a társasággal együttműködni nem tudó, a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztető, súlyosan társaságellenes magatartást tanúsító tag tagsági viszonyának a megszüntetésére. Funkciója, hogy a társaság meg tudjon válni attól a tagjától, aki az üzletszerű, közös gazdasági tevékenység folytatását, mint közös célt személyében vagy tevékenységével nagymértékben veszélyezteteti (EBH2001. 447).

[40] Másrészt viszont azzal, hogy a jogkövetkezmény alkalmazásához nagymértékű veszélyeztetést kíván meg, a tag számára biztosít egyfajta jogvédelmet.

[41] A kizárás tehát a tagsági jogviszony megszüntetésének egy sajátos – szankciós jellegű – módja, a tag és a társaság közötti érdekellkülönülést, érdekellentétet oldja fel a tag rovására abban az esetben, ha nem képes saját érdekeit a társaság érdekeivel összeegyeztetni. A bíróság a jövőre nézve állapítja meg a kizárást, de nyilvánvaló, hogy erre csak a múltbéli események alapján vonhat le megalapozott következtetést.

[42] Arra is helyesen hivatkozott a felperes fellebbezésében, a bírói gyakorlat szerint a tagkizárás alapjául csakis olyan tagi magatartás szolgálhat, amely a társaság jövőbeli működésére valós és súlyos veszélyt jelent. A kizárásnak azonban nem feltétele, hogy a társaságnál a tag magatartásával összefüggésben ténylegesen bekövetkezzen a hátrány, elegendő az a megalapozott következtetés, hogy a tag társaságban maradása a társaság céljainak jövőbeli elérését nagymértékben veszélyeztetné (EBH2001. 447).

[43] A Ctv. 71/A. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, a felperes a perindítást elhatározó társasági határozatban foglaltakon kívül más kizárási okra a perben nem hivatkozhat.

[44] A tagok között korábban a társaság működtetése tekintetében fennállt összhang megbomlása esetén a tag és a társaság érdekei oly mértékben kerülhetnek egymással ellentétbe, hogy ezen konfliktushelyzet másként, mint a tag kizárásával, nem oldható meg. A kizárás alapjául viszont kizárólag a keresetindításról döntő társasági határozat meghozataláig tanúsított, a határozatban megjelölt tagi magatartás szolgálhat, a nagymértékű veszélyeztetésnek nyilvánvalóan ezzel kell összefüggésben lennie. Csakis a kizárás alapjául megjelölt múltbéli eseményekből vonhat le a bíróság következtetést arra nézve, hogy a tag társaságban maradása a társaság érdekeivel, elérni kívánt céljával nem összeegyeztethető. Ez azonban a társaság oldaláról azzal az elvárással jár, hogy a kizárási perben figyelembe veendő tényeket egyértelműen és pontosan kell megjelölnie. Meg kell határozni a tagnak azt a konkrét cselekményét, amely megalapozhatja a kizárását. Ez jelöli ki ugyanis a kizárási per

kereteit, a perben a bíróság csak ezeket vizsgálhatja. Ennek azért van jelentősége, mert minden esetben a társaságnak kell bizonyítania azt a körülményt, hogy a konkrétan meghatározott okok kellő alapul szolgálnak a kizáráshoz. A bíróságnak pedig mindig egyedileg, a felek nyilatkozatai és a szolgáltatott bizonyítékok okszerű, ellentmondástól mentes mérlegelése alapján kell eldöntenie, hogy az állított és igazolt okok a kereseti kérelem teljesítését, azaz a tag kizárását indokolják-e.

[45] A felperes határozat 2 száma. (05.24.) TGY számú határozata szerint az alperesi tag kizárásának alapja az a per, amit az alperes indított a felperessel szemben a Gyulai Járásbíróság előtt 16.P.20.669/2023. szám alatt. A felperes szerint a perben érvényesített igény a társaság érdekeit súlyosan és alapvetően sértő, a társaság tevékenységét és működését ellehetetlenítő magatartásnak minősül.

[46] A felperes fellebbezési érvelésével szemben az elsőfokú bíróság helyesen értékelte és vizsgálta a Gyulai Járásbíróság előtt indított peres eljárás lényegét, hiszen a felperes az alperesi tag kizárását erre a tényre, vagyis a keresetindításra alapította: „a Gyulai Járásbíróság előtt 16.P.20.669/2023. szám alatt folyamatban lévő per” (...).

[47] Téves az a felperesi álláspont, hogy az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna vizsgálnia, mire irányult az alperes szándéka a perindítással. A kizáró határozat pontosan rögzítette a felperes álláspontját az alperes perindítási szándékáról, hiszen a tagkizárást erre alapította: „a Gyulai Járásbíróság előtt 16.P.20.669/2023. szám alatt folyamatban lévő per, mivel az arra irányul, hogy alperes neve tag a társaság érdekeivel ellentétes módon – a magánérdekét előtérbe helyezve – a ingatlan helyrajzi száma helyrajzi számú ingatlan tekintetében 2009. január 2. napján létrejött bérleti szerződés lejáratát módosítsa, a bérleti szerződést megszüntesse, valamint az ingatlan egyes részeit, amelyek a társaság tulajdonát képezik, jogosulatlanul a kizárólagos rendelkezési joga alá vonja, ezzel a társaság érdekeit súlyosan és alapvetően sértő, a társaság tevékenységét és működését ellehetetlenítő magatartásával pedig alperes neve tag társaságban maradása nagymértékben veszélyezteti a társaság céljainak elérését.”.

[48] Az elsőfokú bíróság – a fenti jogelvekben foglaltaknak megfelelően – csak a határozatban foglalt indokokat vizsgálhatja, egyéb bizonyítást nem folytathat le, vagyis nem kereshet további okokat az alperes perindítási szándékát illetően. A tag kizárásának alapjául kizárólag a határozatban meghatározottak szolgálhatnak alapul, azok valóságának bizonyítása pedig a felperes érdekkörébe esik. Az a tény, hogy utóbb a tag keresete jogerősen elutasításra került, nem változtat azon a tényen, hogy tagkizárás esetén kizárólag a társaság határozatában foglalt indokok vizsgálhatók. Ebben a felperes kifejtette az alperes kizárásának alapjául szolgáló magatartását, az erre vezető körülményeket, vagyis ez határolta be a peres eljárás kereteit, a bíróság vizsgálódásának korlátait. Ebből a szempontból tehát a peres felek kontextusában az utólagos bizonyítás nem értelmezhető.

[49] Hangsúlyozza az ítéltábla, a felperes fellebbezésében éppen azzal érvelt, az elsőfokú bíróságnak figyelmen kívül kellett volna hagynia a még jogerőre nem emelkedett ítéletet, arra nem alapíthatta volna a tényállást, az ítélet indokolását (22. sz. beadvány (12) bekezdés). A másodfokú eljárás során viszont az utólagos bizonyítás iránti kérelmét a peres eljárásban született jogerős ítéletre hivatkozva terjesztette elő. A felperes egymásnak

ellentmondó nyilatkozatai lényegében éppen azt támasztják alá, maga sincs tisztában az alperes kizárására vezető magatartásával.

[50] Az elsőfokú bíróságnak – és így az ítéltáblának is – valójában abban a kérdésben kellett állást foglalnia, az alperes perindítása nagymértékben veszélyeztette-e a társaság működését, céljának elérését, illetve akadályozta-e a felperes zavartalan működését.

[51] A magánjogi jogviták tisztességes eljárás elvén nyugvó rendezése és az anyagi jogok hatékony érvényre juttatása érdekében van lehetősége a félnek kereset indítására. Miután alapvető érdek a jogviták rendezése, önmagában a társaság tagjának a polgári perrendtartásban előírt igényérvényesítése nem jelenthet szankcionálandó magatartást a társaság működésére nézve. Az, hogy egy adott perben a bíróság az eljárás eredményeként esetleg nem a társaság javára dönt és ezzel esetlegesen együttjáró hátrányt szenved el, nem eredményezheti az állam által biztosított, megfelelő jogérvényesítéssel élő tag kizárással való szankcionálását. Perbeli esetben a tag keresetét a bíróság jogerősen elutasította, így ebből eredően a társaságnak a működése körében nagymértékű veszélyeztetése nem történt, illet a felperes még a valószínűsítés szintjéig sem bizonyított. Önmagában az, hogy a perindítást a társaság sérelmesnek tartja, nem teremt alapot az igényét egyébként a jogszabály adta lehetőségével élő tag kizárására.

[52] Téves volt az a felperesi érvelés, hogy kizárólag a tag tagsági jogviszonyával összefüggésben indított peres eljárása akceptálható a társaság részéről. Ilyen jellegű korlátozást sem a jogszabály, sem a bírósági gyakorlat nem ismer. A tagnak nem csak tagi minőségéből, hanem egyéb jogviszonyból eredő vitája is lehet a társasággal szemben. Az, hogy ennek rendezését bírósági eljárás keretében érvényesíti, és adott esetben az a társaságnak nem kedvez, ugyancsak nem adhat alapot – az egyébként az adott perrel esetleg össze sem függő - tagsági jogviszonya szankciós jellegű megszüntetésére.

[53] A felperes által a határozatban kifejtett egyéb alperesi magatartás: a „folyamatban lévő per, mivel az arra irányul, hogy alperes neve tag a társaság érdekeivel ellentétes módon – a magánérdekét előtérbe helyezve – a ingatlan helyrajzi száma helyrajzi számú ingatlan tekintetében (...) az ingatlan egyes részeit, amelyek a társaság tulajdonát képezik, jogosulatlanul a kizárólagos rendelkezési joga alá vonja”, az alperesre, mint személyiségre utal, csak feltételezés, nem konkrét, megvalósult tagi magatartás. A felperes nem bizonyította, hogy az általa feltételezett magatartással az alperes a társaság céljainak elérését – társaságban maradása esetén – nagymértékben veszélyeztetné. Ezek olyan, általánosságban, feltételezésen alapuló kijelentések, megállapítások, melyek ugyan a tagok között belső vitákra, nézeteltérésekre alapot adhatnak, azonban a tag kizárásához nem vezethetnek.

[54] A felperes által a fellebbezésében hivatkozott döntések közül – azok hiányos megjelölése miatt - beazonosíthatatlan volt a „Legf. Bír.Gfv.VII.30.391/2000. számú.

[55] Az EBH2001. 447. számú jogesetben bizonyítást nyert az eljárást megelőző nyomozás során, hogy a tag a társaság versenytársa érdekében csalárd módon szerezte meg üzletrészét, ezzel igazoltan veszélyeztette a társaság céljainak elérését.

[56] A BH2001. 583. számú döntésben a tag a társasággal azonos tevékenységi körrel másik társaságot hozott létre. A tag a társaságnál nemcsak befektető volt, a kéttagú társaság üzleti kapcsolatainak szervezésében tevékenyen részt vett, üzleti stratégiáját ismerte. Az általa létrehozott, a tagok személyes közreműködésén alapuló – személyegyesítő – betéti társaság beltágjaként annak képviselője lett. A társaság egyik gyakorlott alkalmazottjának pedig kifejtette azt a szándékát, hogy hasonló feltételekkel alkalmazná.

[57] A Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.232/2012/4. számú ítéletével – helyt adva az elsőfokú bíróság ítéletének – a társaságnak a tag kizárása iránt előterjesztett keresetét elutasította, így ez nem támasztja alá a felperes érvelését. Éppen ellenkezőleg, az ítéltábla megítélésével koherens véleményt fogalmazott meg.

[58] A kifejtetekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[59] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képviseletével összefüggő költségének viselésére, melynek mértékét az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a felszámított költség szerint állapította meg.

Szeged, 2025. szeptember 18.

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.

Dr. Dobler László sk.

Dr. Tolna András sk.

a tanács elnöke, előadó bíró

táblabíró

táblabíró